

ПРО КРИТЕРІЇ ПЛАНОВИХ ПЕРЕВІРОК

Це скоріше анонс наступних публікацій. Бо розібратися в суті, а головне – у практично-прикладних наслідках прийнятих Урядом постанов від 31 жовтня 2018 року № 899 і № 904 в рамках однієї журнальної сторінки нереально.

Не будемо наводити назви цих постанов – вони досить довгі і без відповідної підготовки читачу мало про що скажуть. Для ясності зазначимо, що цими рішеннями Уряду визначені нові механізми формування планів перевірок, що здійснюються:

- органами державного архітектурно-будівельного контролю на об'єктах будівництва;
- органом ліцензування за дотриманням суб'єктами господарювання, які отримали ліцензії на здійснення будівельної діяльності, вимог ліцензійних умов такої діяльності.

Чому нові? Бо зазначеними постановами одночасно визнані такими, що втратили чинність, попередні рішення Уряду із зазначених питань: відповідно постанови Кабінету Міністрів України від 7 червня 2017 р. № 399 та від 30 грудня 2015 р. № 1164. Що спричинило необхідність перегляду попередніх механізмів планування перевірок? З якими, мабуть, не встигла ознайомитися (якщо не відчувати на собі) переважна частина учасників будівельного комплексу.

Як завжди, все дуже просто. З 1 січня 2017 року набула чинності нова редакція статті 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», згідно з якою введено такий нормативно-правовий акт як «Методика розроблення критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю)».

Цей акт, з яким радимо всім бажаючим обов'язково ознайомитися, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 р. № 342. Після чого і виникла необхідність приведення раніше затверджених актів у відповідність до зазначеної Методики.

Повторимося. Детальний аналіз, моделювання можливих ситуацій обов'язково буде опубліковано у наступних номерах журналу в міру їх підготовки. Так, як це було зроблено щодо попередньої ситуації з плановими перевітками дотримання ліцензійних умов (див. Вісник будівельника № 3/2017).

Зараз же можна сказати лише наступне. Всім учасникам будівельного процесу потрібно починати рахувати бали (як у спортивних змаганнях). Як рахувати – читайте згадані постанови. У кого сума балів незначна (до 20) – того і перевіряти у плановому порядку мають рідше: раз на п'ять років. А у кого 41 і більше – того вже раз на два роки.

І все б нічого, якби не бентежило відчуття істинної сутності цього процесу в сфері будівництва. Адже замовнику будівництва конкретно і суспільству загалом потрібен об'єкт, запроєктований і збудований у встановленому порядку відповідно до містобудівної документації і будівельних норм. Крапка.

Забезпечити це збільшенням чи зменшенням періодичності планових перевірок, коли мінімальний термін між проведенням таких перевірок є зазвичай більшим від самого періоду будівництва об'єкта, – питання навіть не риторичне. Рівно рік тому ми про це вже писали.

Чи не варто взагалі відмовитися від планових перевірок, які постановочно несуть за собою негативний шлейф, і перейти до цивілізованих і партнерських стосунків учасників будівництва і органів держархбудконтролю? На благо майбутніх користувачів об'єктів будівництва і суспільства загалом. ●